

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Balatonfüredi Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr.Balatonfüredi Sándor) ügyvéd által képviselt Kft. felperesnek a dr.Molnár Krisztián jogtanácsos által képviselt a APEH Elnöke (1054 Budapest, Széchenyi u. 2.) alperes elleni szerencsejáték ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2010. január 19. napján kelt 11.K.30.873/2009/20. számú ítélete ellen a felperes részéről 23. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 11.K.30.873/2009/20. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 540.000 (ötszáznegyvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú hatóság a hatósági nyilvántartása adatait vizsgálva észlelte, hogy a felperes által üzemeltetett tizenöt pénznyerő automata közül kettőnek 2007. október 3-án, nyolcnak 2007. november 6-án, négynek 2008. január 8-án, egynek 2008. január 14-én járt le a gyártástól számított 5 év, azonban a felperes a pénznyerő automaták hulladékkezelésre történő átadásáról készült jegyzőkönyvet az adóhatóságnak nem küldte meg.

A feltárt hiányosság okán a késedelem időbeli mértékét és a kötelezettség súlyát is értékelve berendezésként két automatát érintően 710.000, nyolcat érintően 595.000, négyet érintően 395.000, míg egyet érintően 375.000 forint bírsággal sújtotta a felperest a pénznyerő automata hulladékkezelésre történő átadásáról készült jegyzőkönyv megküldésének elmulasztása miatt.

A határozatok elleni fellebbezést követően az alperes 2009. október 13-án meghozott 2777889747., 2778460886., 2778460897., 2778460930., 2778460985., 2778461047., JKF - 1006/2008., JKF - 1007/2008., JKF - 1008/2008., JKF - 1009/2008., JKF - 1010/2008., JKF - 1011/2008., JKF - 1012/2008., JKF - 1013/2008. és JKF - 1014/2008. számú határozataival az elsőfokú határozatokat helybenhagyta. Határozatai indokolásában idézte az egyes szerencsejátékok engedélyezésével, lebonyolításával és ellenőrzésével kapcsolatos feladatok végrehajtásáról szóló 32/2005.(X.21.) PM rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 52. § /1/ és /3/ bekezdését azzal, hogy a gyártástól számított 5 év lejártát követően a felperes a berendezés hulladékkezelőnek történő átadásáról készült jegyzőkönyvet nem nyújtotta be az állami adóhatóságnak, sőt ezen kötelezettségének a határozat meghozataláig sem tett eleget.

A felperes keresetében elsődlegesen az alperes határozatainak hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését, másodlagosan a határozatok megváltoztatása mellett a bírság törlését kérte arra alapozottan, hogy a bérelt automatákat a bérleti jogviszony megszűnése után - a csatolt szállítólevelek tanúsága szerint visszaadta a tulajdonosnak, így az azok feletti rendelkezési joga megszűnt, azokat hulladékkezelésre sem adhatta le. Álláspontját alátámasztandó hivatkozott az alperes elnökének a Magyar Szerencsejáték Szövetség Elnökéhez írt levelére.

A Fővárosi Bíróság a keresetet alaptalannak találta, ezért azt elutasította. Ítélete indokolásában kiemelte, hogy a szerencsejáték ügyben keletkezett jogvita eldöntésére a szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Szjtv.) és a Vhr. vonatkozó rendelkezései az irányadók, és nem a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) rendelkezései. Az Szjtv. 26. § /19/ bekezdése értelmében a pénznyerő automata 5 év elteltével hulladéknak minősül, és a hulladékkezelésre történő átadásért a hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hgtv.) 13. §-a alapján a birtokost is felelősség terheli.

Az alperes hivatalból észlelte, hogy a gyártástól számított 5 év lejárt, azonban a pénznyerő automata hulladékkezelésre történő átadásáról készült jegyzőkönyvet a felperes nem nyújtotta be, ezért a kötelezettsége teljesítését nem lehetett megállapítani. A felperes a berendezéseket a gyártás időpontjától számított 5 év

elteltét követően nem küldte vissza a tulajdonosnak, azokat továbbra is birtokban tartotta. A Vhr. 52. § /3/ bekezdése a felperes, mint szervező kötelezettségévé teszi az automata hulladékkezelőnek történő átadásáról való gondoskodást. A felperesi mulasztás az adóhatóság nyilvántartásából megállapítható volt, amely megteremtette a bírság jogalapját. Az alperes a bírság kiszabása során a feltárt tényeket, körülményeket értékelte, összegét az Szjtv. 12. § /3/ bekezdés b/ és /6/ bekezdésére alapítottan a mulasztás súlyának figyelembevételével állapította meg.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását. Álláspontja szerint a Fővárosi Bíróság a tényállás tisztázására, a mérlegelésre vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket megsértette, tévesen értelmezte és alkalmazta a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 51. § /1/ és /2/ bekezdését. Ellenőrzés lefolytatása nélkül, nyilatkozattételre való felhívás hiányában hozta meg határozatát, sértve ezzel az ügyfélnek a Ket. 1. § /1/ és /3/ bekezdésében megfogalmazott garanciális jogait.

Az adóhatóság tisztában volt azzal, hogy a pénznyerő automaták a felperes birtokából kikerültek. A megalapozott határozat meghozatala érdekében elegendő lett volna a pénznyerő automaták tulajdonosát nyilatkozattételre felhívni a tekintetben, hogy a gépek hulladékkezelésre történő átadása megtörtént-e.

A bírságra vonatkozó mérlegelés sértette a Pp. 221. § /1/ bekezdését és 339/B. §-ában foglaltakat, továbbá az Szjtv. 12. § /6/ bekezdésében és a Ket. 72. § /1/ bekezdés e/-c/ alpontjában írtakat, ugyanis a felperes állítólagos késedelmének a hatóság által megállapított időintervallumát, mint a bírság kiszabásánál figyelembe veendő tény nem tartalmazták. Ebből fakadóan téves azon ítéleti megállapítás, amely az alperes mérlegelési jogkörének gyakorlását jogszerűnek ismerte el.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság mindenekelőtt rámutat arra, hogy a felülvizsgálattal érintett eljárás tárgya a pénznyerő automata hulladékkezelésre történő átadásáról készült jegyzőkönyv

megküldésének elmulasztása miatt kiszabott bírság jogszerűsége volt.

Az a perben nem volt vitás, hogy a felperes, mint szerencsejáték szervező a pénznyerő automata működtetésére megfelelő engedéllyel rendelkezett. A Fővárosi Bíróság helytállóan állapította meg az Szjtv. 26. § /19/ bekezdése, a Vhr. 52. § /3/ bekezdése, továbbá a Hgt. 13. § /1/ és /3/ bekezdése alapján, hogy a felperest, mint szervezőt, és mint az elektronikus hulladék birtokosát terhelte azon törvényi kötelezettség, hogy a gyártástól számított öt éven túl a pénznyerő automatát a hulladékkezelőnek átadja és az átadásról készült jegyzőkönyvet az adóhatóság részére megküldje. A felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a bérleti jogviszony, illetve annak megszűnte időpontjára alapozottan, őt felelősség és kötelezettség a hulladékká vált pénznyerő automatával kapcsolatban már nem terheli. Az Szjtv. 26. § /19/ bekezdéséből egyértelműen következik, hogy a gyártás időpontjától számított öt év elteltével a pénznyerő automata elektronikus hulladékká válik. Az idézett jogszabályi előírás a hulladék birtokosát, tehát felperest kötelezi a hulladék sorsának rendezésére a hulladékkezelőnek történő átadásával és ennek az adóhatóság felé megfelelő történő igazolására.

A felperes a Vhr. 52. § /1/-/3/ bekezdésébe ütközően pénznyerő automata hulladékkezelőnek történő átadásáról készült jegyzőkönyvet az állami adóhatóságnak nem küldte meg, ebből fakadóan helytállóan mutatott rá az alperes arra, nem lehet megállapítani, hogy az idézett jogszabályi kötelezettségeinek egyébként eleget tett-e.

A Legfelsőbb Bíróság hangsúlyozza, hogy az eljárás nem kérelemre, hanem hivatalból indult, amely során a hatósági nyilvántartás alapján egyértelműen megállapítható volt a mulasztás ténye. A felperes, mint szerencsejáték szervező és a hulladék birtokosa mindenféle hatósági aktus nélkül köteles eleget tenni a jogszabály által támasztott feltételeknek, amelyet azonban elmulasztott. Ehhez kapcsolódóan a tényállás tisztázatlansága avagy a felperes által hivatkozott felhívás, nyilatkozattétel szükségessége, ennek okán az ügyfélnek a Ket. 1. § /1/ és /3/ bekezdésében, valamint 51. §-ában megfogalmazott garanciális jogainak sérelme fel sem merülhet. A mulasztó felperesnek a jogorvoslati eljárás során lehetősége nyílt a hulladékkezelésre történő átadás igazolására, illetve a jegyzőkönyv megküldésének bizonyítására. Erre azonban a jogerős határozat meghozataláig nem került sor.

A jogerős ítélet indokolásában a bíróság a Pp. 221. § /1/ bekezdésében foglaltaknak megfelelően részletezte a bírság mérlegeléssel történő meghatározásakor irányadó tényeket, körülményeket.

Az alperes határozata sem sérti tehát az Szjtv. 12. § /6/ bekezdésében, a Pp. 339/B. §-ában, a Ket. 72. § /1/ bekezdés e/-c/ alpontjában foglaltakat, ugyanis az a mérlegelés szempontjairól, a bírság alapjául szolgáló tényekről, körülményekről teljes körűen számot adott. A bírságok összegszerűségükben is a késedelem időtartamához, a mulasztás súlyához igazodóan kerültek meghatározásra.

A jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott anyagi és eljárási szabályokat nem sértette meg, ezért a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapulvételével hatályában fenntartotta.

Kötelezte a Legfelsőbb Bíróság a pervesztes felperest a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján az alperes jogi képviselőjével felmerült felülvizsgálati perköltségének a megfizetésére.

Kötelezte továbbá a per tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán lerovásra nem került felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére is, melynek összegét a tárgyi keresethalmazatra tekintettel a felülvizsgálni kért határozatok számához igazodva határozata meg, utalással az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § /1/ bekezdésére és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § /2/ bekezdésében foglaltakra.

Budapest, 2010. december 6.

Dr.Kárpáti Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr.Sperka Kálmán sk. előadó bíró, Dr.Márton Gizella sk. bíró

A kiadmány hitelül:

bírósági írnok